

Še vedno vozim – vendar ne hodim

V evropskem tednu mobilnosti smo se dijaki 3. letnika udeležili predavanja z naslovom Še vedno vozim, vendar ne hodim.

Veliko tretješolcev je že polnoletnih, nekateri pa se bližajo temu pomembnemu mejniku. Kmalu bomo sedli za volan in naše življenje ter življenje ostalih ljudi v prometu bo v naših rokah. Pa se dovolj zavedamo odgovornosti in posledic morebitnega neprimerne obnašanja v prometu?

O svoji kruti življenjski izkušnji – prometni nesreči – je na predavanju spregovoril gospod Franc Ivenčnik. Že kot mladostnik je doživel nesrečo z motorjem in njegovo življenje se je povsem spremenilo. Poškodbe so se sprva zdele manj nevarne in usodne, kot se je pokazalo čez čas.

Gospod Ivenčnik se je z motorjem zaletel v reklamno tablo in kljub temu da je nosil zaščitno čelado, je doživel močan pretres možganov. Za tem so se zdravstvene težave začele kar vrstiti. S hojo, nam samoumevno dejavnostjo, je bilo iz dneva v dan slabše. Gibanje je postalo tako oteženo, da se je moral predčasno invalidsko upokojiti. Predavatelj nam je z lastnim slikovnim materialom prikazal napredovanje poškodbe in invalidnosti od hoje s pomočjo bergel do popolne odvisnosti od invalidskega vozička. Težav s hrbtenjačo ni odpravila niti operacija v tujini. Gospod je postal paraplegik, za kar je bil usoden le en udarec v glavo zaradi trenutka neprevidnosti.

Vendar v Francu Ivenčniku še vedno začitimo dobro voljo in ljubezen do življenja. Soproga mu ljubeče stoji ob strani, prav tako prijatelji iz društva paraplegikov, s katerimi se rad srečuje na partijah šaha. Opravlja pa tudi pomembno poslanstvo, in sicer mlade ljudi osvešča o varni vožnji, saj so prav prometne nesreče tiste, ki veliko mladih priklenejo na invalidski voziček zaradi poškodb hrbtenjače in glave. Prav zato je pomembno, da smo seznanjeni s posledicami tovrstnih nesreč, da se nas dotaknejo in tudi sami premislimo o obnašanju v prometu. In kaj je bolj pretresljivo in učinkovitejše kot intimna zgodba človeka, ki nam jo tudi sam predstavi?

Na koncu predavanja so nas nagovorili predstavniki Centra varne vožnje pri Združenju šoferjev in avtomehaničarjev Celje. Kot zanimivost so nam predstavili jopič, ki rešuje življenje – »air-bag« jopič za motoriste. Verjamem, da so marsikoga od nas prepričali, da je naložba v lastno (in tujo) varnost vredna več kot naložba v dober avto ali motor.

Ajda Podlesnik, 3. a